

ADVIES Nr. 1.647

Zitting van woensdag 9 juli 2008

Opzegging van verdrag nr. 45 betreffende het gebruik van vrouwen voor onderaardschen arbeid in mijnen van allen aard, 1935 en opheffing van de bepalingen van de Belgische interne arbeidsreglementering tot omzetting van dat verdrag nr. 45

x x x

2.316-1

ADVIES Nr. 1.647

Onderwerp: Opzegging van verdrag nr. 45 betreffende het gebruik van vrouwen voor onderaardschen arbeid in mijnen van allen aard, 1935 en opheffing van de bepalingen van de Belgische interne arbeidsreglementering tot omzetting van dat verdrag nr. 45

De heer P.-P. MAETER, voorzitter van het directiecomité van de FOD Werkgelegenheid, heeft bij brief van 25 februari 2008 namens de heer J. PIETTE, toenmalig minister van Werk, het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen over de opzegging van verdrag nr. 45 betreffende het gebruik van vrouwen voor onderaardschen arbeid in mijnen van allen aard, aangenomen op 21 juni 1935, en de opheffing van de bepalingen van de Belgische interne arbeidsreglementering tot omzetting van dat verdrag nr. 45, overeenkomstig IAO-verdrag nr. 144 betreffende de tripartiete raadplegingsprocedures ter bevordering van de tenuitvoerlegging van de internationale arbeidsnormen, geratificeerd bij wet van 30 september 1982.

Er wordt bovendien aan herinnerd dat verdrag nr. 45 betreffende het gebruik van vrouwen voor onderaardschen arbeid in mijnen van allen aard op 21 juni 1935 werd aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie. Dat verdrag verbiedt de tewerkstelling van vrouwen in het kader van ondergrondse werkzaamheden in de mijnen, graverijen en ondergrondse groeven. België heeft dat internationale verdrag goedgekeurd bij wet van 18 juni 1937 en is er nog steeds door gebonden voor periodes van tien jaar. Bij het verstrijken van elke periode van tien jaar, kan de lidstaat het verdrag opzeggen. Op 31 mei 2007 is een periode van een jaar van opzegging ingegaan, welke periode bijgevolg verstrijkt op 31 mei 2008.

De Raad wordt dan ook verzocht zijn advies tijdig uit te brengen, opdat de vastgestelde termijnen kunnen worden nageleefd.

De Raad benadrukt ten slotte dat die adviesaanvraag werd overgenomen door de huidige minister van Werk, mevrouw J. MILQUET.

De bespreking van dat vraagstuk werd toevertrouwd aan de commissie Internationale Arbeidsorganisatie.

Op verslag van die commissie heeft de Raad op 9 juli 2008 het volgende eenparige advies uitgebracht.

x x x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. ONDERWERP EN DRAAGWIJDTE VAN DE ADVIESAANVRAAG

De heer P.-P. MAETER, voorzitter van het directiecomité van de FOD Werkgelegenheid, heeft bij brief van 25 februari 2008 namens de heer J. PIETTE, toenmalig minister van Werk, het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen over de opzegging van verdrag nr. 45 betreffende het gebruik van vrouwen voor onderaardschen arbeid in mijnen van allen aard, aangenomen op 21 juni 1935, overeenkomstig IAO-verdrag nr. 144 betreffende de tripartiete raadplegingsprocedures ter bevordering van de tenuitvoerlegging van de internationale arbeidsnormen, geratificeerd bij wet van 30 september 1982.

Die adviesaanvraag heeft bovendien ook betrekking op de opheffing van de bepalingen van de Belgische interne arbeidsreglementering tot omzetting van dat verdrag nr. 45, zoals artikel 10 van de arbeidswet van 16 maart 1971 en het koninklijk besluit van 24 december 1968 betreffende de vrouwenarbeid.

Die adviesaanvraag werd overgenomen door de huidige minister van Werk, mevrouw J. MILQUET.

In de adviesaanvraag wordt er bovendien aan herinnerd dat verdrag nr. 45 betreffende het gebruik van vrouwen voor onderaardschen arbeid in mijnen van allen aard op 21 juni 1935 werd aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie. Dat verdrag verbiedt de tewerkstelling van vrouwen in het kader van ondergrondse werkzaamheden in de mijnen, graverijen en ondergrondse groeven. België heeft dat internationale verdrag goedgekeurd bij wet van 18 juni 1937 en is er nog steeds door gebonden voor periodes van tien jaar. Bij het verstrijken van elke periode van tien jaar, kan de lidstaat het verdrag opzeggen. Op 31 mei 2007 is een periode van een jaar van opzegging ingegaan, welke periode bijgevolg verstrijkt op 31 mei 2008.

De Raad wordt dan ook verzocht zijn advies tijdig uit te brengen, opdat de vastgestelde termijnen kunnen worden nageleefd.

II. STANDPUNT VAN DE RAAD

De Raad constateert dat in de regeringsverklaring van 20 maart 2008 de volgende redenen worden aangevoerd ter rechtvaardiging van enerzijds de opzegging van het genoemde verdrag en anderzijds de opheffing van de Belgische bepalingen tot omzetting ervan :

De Raad merkt in eerste instantie op dat verdrag nr. 45 en bijgevolg de bepalingen van de Belgische interne arbeidsreglementering tot omzetting van dat verdrag nr. 45, niet in overeenstemming zijn met de bepalingen van drie Europese richtlijnen betreffende de gelijke behandeling, namelijk richtlijn 76/207/EEG van de Raad van 9 februari 1976 betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden, richtlijn 2002/73/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 september 2002 tot wijziging van richtlijn 76/207/EEG van de Raad betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden en richtlijn 2006/54/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 juli 2006 betreffende de toepassing van het beginsel van gelijke kansen en gelijke behandeling van mannen en vrouwen in arbeid en beroep.

De Raad constateert dat de context bovendien sterk is geëvolueerd en wel in positieve zin.

Hoewel er nu in België niet meer ondergronds in mijnen wordt gewerkt, moet toch worden opgemerkt dat de regelgeving inzake welzijn de jongste decennia werd versterkt en dat de moederschapsbescherming eveneens is geëvolueerd, daar ze voorziet in een specifiek medisch toezicht.

De Raad wijst er echter op dat de opzegging van een IAO-verdrag een ernstige daad is, waarvan de impact serieus moet worden ingeschat. Het feit alleen dat een IAO-verdrag duidelijk in tegenstrijd is met een Europese richtlijn, is op zich geen element om de opzegging ervan te rechtvaardigen.

In die omstandigheden en gelet op de hierboven aangevoerde argumenten, is de Raad van oordeel dat verdrag nr. 45 betreffende het gebruik van vrouwen voor onderaardschen arbeid in mijnen van allen aard kan worden opgezegd.
